

Seppo Niemi: Evropa se Washingtonem vyprovokovanou válkou nechala vlákat do pasti, která bude osudnou jí, USA i celému světu (Brilantní analýza USA & NATO proxy války proti Rusku)

- CZ24 News | 12. února 2023

EU/USA/RUSKO/UKRAJINA: SEPPO NIEMI v brilantní analýze současné fáze války Západu proti Rusku, dochází k závěru, že Evropa se Washingtonem vyprovokovanou válkou nechala vmanévrovat do pasti, která se brzy může stát osudnou nejen jí a USA - ale celému světu

11. ledna byl generál Gerasimov jmenován velitelem operace ruských sil na Ukrajině.

Gerasimova vojenská doktrína s názvem „loupák“ je postavena podobně jako listové těsto z několika vojenských vrstev. První linie je složena z dobře vycvičených profesionálů a dobrovolníků dobře placených subjektů PCM Wagner, Čečenci Achmata Ramzana Kadyrova a dobrovolníci DLR a LLR s podporou výsadkářů. Jim čistí pole z týlu druhé linie, ruská armáda dělostřelecká. Další linie jsou raketové, letecké, logistické a sanitární.

V lednu 2023 ruské síly přešly na aktivní útočné operace na ukrajinských frontových liniích. Od začátku roku se ruským jednotkám Wagnerovy skupiny podařilo ovládnout město Soledar a pokračovali v ofenzivě na západ. Pokračovali také v obklíčení ukrajinského uskupení v Arťomovsku (Bachmutu) s cílem zničit obrannou linii Seversk – Soledar – Arťomovsk.

Ruské operace na ukrajinských frontových liniích

Úspěchy Rusů v oblasti Arťomovsk – Soledar donutily ukrajinské velení k posílení uskupení v tomto regionu, včetně přesunu posil z jiných frontových linií, kde již měsíce probíhají poziční boje. Po oslabení ukrajinské obrany v jižních oblastech, přešly jednotky ruské armády do útoku na různé ukrajinské pozice v Záporožské oblasti.

Po úspěšném dobytí Soledaru ruskými jednotkami je nyní prorážena druhá ukrajinská obranná linie. Silně zredukované ukrajinské síly se pravděpodobně budou muset vzdát držení druhé obranné linie a poté ustoupit na třetí. Ve dnech 16. až 17. ledna ruské jednotky ovládly město Sol ležící na severozápadním okraji města Soledar. Obsazení strategicky důležité železniční stanice umožnilo ruským silám přerušit komunikaci ukrajinské armády mezi Severskem a Arťomovskem.

Rychlý postup ruských jednotek v Bachmutské oblasti zřejmě narušil plány ukrajinského velení pokusit se o rozsáhlou protiofenzívu v Záporožské oblasti. Navíc mnoho dalších vojenských operací probíhá paralelně podél celé frontové linie, na severu v Charkovské oblasti, ve směru (Krasnyj Liman, Siversk – Soledar – Arťomovsk) a 19. -21. ledna Rusko aktivovalo jižní frontovou linii v Záporožské oblasti.

Obsazení hlavních tras ze západu ruskou armádou

Cílem ruského náporu na jihu nebude dobýt města jako Záporoží. Cílem je dostat hlavní dopravní trasy, železnice a silnice ze západu Ukrajiny na frontu na východě Ukrajiny pod palbu ruského dělostřelectva. Tím se zabrání nejen opětovnému zásobování ukrajinských jednotek na východní frontě, ale i jejich odchodu z frontové linie. 100 kilometrů postup na sever by to většinou splnil. Doplňkový postup ze severu na jih, který může nebo nemusí přijít, by kotel úplně uzavřel.

Ruské postupy proti třetí a čtvrté ukrajinské obranné linii budou pravděpodobně podporovány „Velkým šípem“, útočným postupem z jihu, který ovládne zbytek Záporoží a Doněcké oblasti. Kromě těchto operací má ruské velení k dispozici dostatečný počet vojáků k provedení dalšího velkého útoku. Ten by mohl přijít ze severu do Charkovské oblasti za pozice ukrajinských jednotek, které v současnosti útočí na ruské linie dále na východ.

Ruské síly na Ukrajině měly za úkol převzít regiony, které Rusko uznalo za nezávislé státy (Doněck a Luhansk), jakož i ty, které dodatečně hlasovaly pro to, aby se staly součástí Ruska (Záporoží a Cherson). Rozbitím všech čtyř ukrajinských obranných linií v Doněcké oblasti bude tento úkol splněn.

The Wall Street Journal poznamenal, že tato ukrajinská bitevní taktika není vítězná: západní a někteří ukrajinští představitelé, vojáci a analytici se stále více obávají, že se Kyjev nechá vtáhnout do bitvy o Bachmut podle ruského záměru a ztratil síly, které potřebuje k plánované jarní ofenzívě, protože se tvrdošíjně drží města omezeného strategického významu.

Rozhodovací činitelé NATO právě rozhodli dodávkách „pokročilých těžkých zbraní“ (jako jsou hlavně bojové tanky), když velká většina veškerého materiálu a vybavení ukrajinské armády byla zničena ruskými silami. USA teprve nyní začnou cvičit ukrajinské jednotky v kombinovaných zbraních a společném manévrování. To vše bude příliš málo a příliš pozdě na to, aby se něco změnilo. Hra se zdá být u konce.

Penicilin pro “dělostřeleckou nemoc”

Co téměř všechny západní zprávy z Ukrajiny postrádají, jsou obrovské škody, které ruské dělostřelectvo denně způsobuje ukrajinským těžkým zbraním. Na Ukrajině zbývá jen málo dělostřelectva, aby na to mohlo reagovat, a ať má stále cokoli, den ode dne toho ubývá.

Před několika týdny ruská armáda zahájila systematickou protidělostřeleckou kampaň, která od té doby udělala velký pokrok. Typický západní způsob detekce nepřátelských dělostřeleckých jednotek je protidělostřelecký radar. Změří se dráha letu střely a vypočítají se souřadnice jejího zdroje, aby bylo možné reagovat vlastním dělostřelectvem. Ale protidělostřelecký radar sám o sobě závisí na vyzařování, a proto je snadno detekovatelný a zranitelný vůči palbě.

V posledních měsících Rusko nasadilo velmi odlišné protidělostřelecké detekční systémy s poněkud ironickým názvem Penicilin: Penicilin (1B75 Penicilin) je akusticko-tepelný dělostřelecký-průzkumný systém vyvinutý společností Ruselectronics pro ruské ozbrojené síly. Systém si klade za cíl detekovat a lokalizovat nepřátelské dělostřelectvo, minomety, MLR, protiletadlové taktické nebo střelecké pozice se seismickými a akustickými senzory, aniž by vyzařovaly jakékoli rádiové vlny. Lokalizuje nepřátelskou palbu do 5 sekund na vzdálenost 25 km.

Penicilin dokončil státní zkoušky v prosinci 2018 a vstoupil do bojové služby v roce 2020. Je namontován na podvozku 8×8 Kamaz-6350 a skládá se ze sady senzorů 1B75 umístěných na

teleskopickém výložníku pro infračervené a viditelné spektrum a také z několika pozemními seismickými a akustickými přijímači jako součást sady senzorů 1B76. Má efektivní dosah pro komunikaci s jinými vojenskými prostředky až 40 km a je schopen provozu i v plně automatickém režimu bez posádky.

Systém Penicilin se může schovat v lese a vystrčit svůj teleskopický výložník, aby se mohl dívat na bojiště a poslouchat ho. Vzhledem k tomu, že sám nevyzařuje, neexistuje žádný dobrý způsob, jak jej nepřítel odhalí. Systém přesně zaměří ukrajinské zbraně, když střílejí. Poté jsou eliminovány okamžitou přesnou protipalbou.

Na Ukrajině byly zničeny zásoby dvou kompletních armád

Tato ruská protidělostřelecká kampaň probíhá již několik týdnů. Vyřadila z provozu velké části toho, co zbylo z ukrajinských dálkových možností. Mezitím ruské dělostřelectvo neustále poráží ukrajinské jednotky, které drží frontovou linii. Ukrajinská protibateriová palba proti ruskému dělostřelectvu již není možná, protože nezbytná detekční zařízení radary, byly vyřazeny a ukrajinské protipalné projektily jsou sestřelovány ruskou protivzdušnou obranou.

Spojené království uvažuje o vyslání 14 svých tanků Challenger 2 (model starší 25 let). Jak Spojené království vycvičí Ukrajince k jejich obsluze, jak jim dodá dostatek střeliva, aby mohli střílet, jak dodají mechaniky a náhradní díly na jejich opravu, jak – a kdy – je doručí do Polska, a poté je dostanou na Kyjevskou frontu, o více než 1000 km dále, to samozřejmě nikdo neví. Náčelník generálního štábu britské armády sir Patrick Sanders si mezitím stěžuje: “Dát Kyjevu tanky znamená, že nebudeme mít dost pro sebe.” Koneckonců každý stojí 8 milionů liber a stejně jich je v hodně podfinancované britské armádě jen 227.

Na Ukrajině byly nyní zničeny zásoby dvou kompletních armád. Prostředky pro menší třetinu budou dodány v dalších kolech dodávek západního vybavení během následujících měsíců. Evropská diskuse „poslat či neposlat bojové tanky, zejména německé Leopardy“, skončila rozhodnutím „ano, posíláme“.

Co mainstreamová média (MM) a tvůrci rozhodnutí neberou na vědomí je skutečnost, že Ukrajina již měla tisíce tanků a obrněných vozidel, které Rusko všechny zlikvidovalo. Rusko zničí třetí ukrajinskou armádu, stejně jako zničilo první a druhou. Je nepravděpodobné, že Západ má dostatek materiálu, aby Ukrajině poskytl čtvrtou.

Zbývají tedy pouze dvě možnosti: Poslat jednotky západní pěchoty s vybavením, které ještě mají, a pokusit se obnovit válku, pokud to půjde. Neokonzervativci jako vždy upřednostňují první možnost. Druhou možností je vyhlásit neexistující vítězství (s pomocí westernového MM) a zapomenout na celou záležitost a jít domů. MM mohou prohlásit, že „Putin se pokusil dobýt Evropu, ale zastavili jsme ho poté, co obsadil pouze polovinu Ukrajiny. To bude znít jako vítězství. Ale je to samozřejmě velmi daleko od pravdy.

Výhled na rok 2023

Zdá se, že hlavní projev prezidenta Putina ve Valdajském klubu koncem října 2022 uvedl Rusko do kolizního kurzu s „Mezinárodním řádem založeným na pravidlech“ diktovaných USA. Bidenova administrativa o dva týdny dříve zveřejnila svou strategii národní bezpečnosti (NSS) 2022, plnou obranu tohoto řádu, který kromě toho vyhláší válku „autokratům“, kteří „pracují přesčas, aby podkopali demokracii“.

Tyto dvě vize budoucnosti světového řádu definují globální soutěž, která se stala svou povahou

existenciální. Vítěz může být jen jeden. Vzhledem k tomu, že hlavními hráči této soutěže je pět deklarovaných jaderných mocností, právě ty rozhodnou o tom, jak svět zvládne porážku poražené strany – stručně řečeno, zda lidstvo přežije do další generace.

Bojové linie jsou nyní nakresleny, Amerikou vedená unipolarita na jedné straně a rusko-čínská multipolarita na straně druhé. „Moc nad světem,“ prohlásil Putin ve Valdaji, „je přesně to, na co takzvaný Západ sází. Ale tato hra je nebezpečná, krvavá a špinavá. Nadcházejícímu konfliktu se nelze vyhnout. Krize se skutečně stala globální, není třeba si dělat iluze. Jak poznamenal Putin, parafrází biblického úryvku z Ozeáše 8:7: „Kdo seje vítr, sklídí bouři“.

Americká plíživá mise

Strategický plán Spojených států proti Rusku vypracovala v květnu 2019 organizace Rand Corporation, se sídlem ve Washingtonu, DC, což je globální výzkumná organizace vyvíjející řešení politických výzev. Má tým 1 800 výzkumných pracovníků a dalších specialistů z 50 zemí, kteří hovoří 75 jazyky, rozmístěných po kancelářích a dalších místech ve více než 25 zemích. V Randově plánu jsou definované hlavní linie útoku, po kterých se Spojené státy v posledních letech skutečně pohybovaly.

Za prvé, Rusko musí být napadeno na nejzranitelnější straně, na straně jeho ekonomiky silně závislé na vývozu plynu a ropy: za tímto účelem je třeba použít obchodní a finanční sankce a zároveň musí Evropa omezit dovoz ruského zemního plynu, a nahradit jej zkapalněným zemním plynem z USA.

Za druhé, v ideologické a informační oblasti je třeba podněcovat vnitřní protesty a zároveň podryvat obraz Ruska navenek.

Za třetí, ve vojenské oblasti evropské země NATO zvyšují své síly v protiruské činnosti. Poskytnutí smrtící pomoci Ukrajině by využilo největší vnější zranitelnost Ruska, ale jakékoli zvýšení zbraní a vojenského poradenství poskytnutých Spojenými státy Ukrajině by muselo být pečlivě kalibrováno, aby se zvýšily náklady pro Rusko.

Na Ukrajinu přichází americká strategie neúspěchu, mise USA jde po osudových stopách, nakonec neúspěšných, válečných tažení v Afghánistánu, Iráku nebo v Libyi. Veřejní kritici v Americe ohledně amerických vojenských misí ve jménu „globální války proti terorismu“ si stěžovali na nedostatek koherentní strategie. Jak říká stará linie Carla von Clausewitze, „válka je rozšířením politiky jinými prostředky“. Válka je proto ze své podstaty politickým aktem.“ Kdykoli je tedy použita vojenská síla, musí mít jasné cíle, stanovené politickým vedením nařizujícím použití této vojenské síly. Tyto jasné definované politické cíle musí být doplněny spolehlivými způsoby, jak tohoto realistického politického cíle dosáhnout.

Jedním z největších selhání za posledních 30 let amerických zahraničněpolitických intervencí na Blízkém východě bylo to, co bývalý ministr obrany Robert Gates nazval „plíživou misí“. Je to podobné jako posouvání branek uprostřed hry, takže hru nelze vyhrát. Jak ukázaly neúspěšné americké operace v Afghánistánu, Iráku a Libyi v Sýrii a v mnoha dalších od roku 1945, plíživá mise může být katastrofální jak pro prestiž americké armády, tak pro její připravenost pro vedení větších misí k odstranění skutečných velkých státních rivalů Spojených států amerických, konkrétně Číny, Ruska, Íránu a Severní Koreje.

I Ukrajina byla oklamána a vtažena do války, kterou nemůže

vyhrát

Američané, kteří neuspěli ve svých válkách na Blízkém východě, znovu používají stejně selhávající procedury obdobně v rusko-ukrajinské válce. Poté, co Rusové loni napadli Ukrajinu, zaplavili Američané obležený národ zbraněmi a dalšími formami podpory.

Z pohledu USA: Jakmile by byl Kyjev ochráněn a na podzim 2022 bylo zajištěno přežití vlády prezidenta Zelenského, logickým postupem by bylo usilovat o mír, vyjednat urovnání, které udrží západní Ukrajinu svobodnou a postoupí ruský mluvící provincie východní Ukrajiny a Krymu oficiálně Rusům. Ale pak Washington úsilí zdvojnásobil a povzbudil Ukrajince, aby posunuli svůj cíl od realistické územní obrany k šílenému pokusu o úplné obnovení ukrajinské kontroly nad okupovanými územími.

V poslední době začali západní vůdci otevřeně mluvit o své vidině svržení prezidenta Vladimira Putina a rozdělení Ruské federace. Ani za nejpříznivějších okolností se to nikdy nestane, ale fantastové ve Washingtonu oklamali sebe i Ukrajinu, aby spáchali strategickou sebevraždu na základě těchto nedosažitelných snů. Ukrajina byla oklamána přivedením do války, kterou proti jaderně vyzbrojenému Rusku nemůže vyhrát, zatímco Západ dělá málo, aby se připravil na širší válku, kterou vyprovokoval.

Washingtonská vládnoucí třída na strategické úrovni po desetiletí chybovala. S každou zahraničněpolitickou katastrofou se celkové postavení Ameriky na vrcholu světového systému snižovalo, dokud nedosáhlo svého současného dna.

Spojené státy nyní mají před sebou vážnou volbu:

- buď se Washingtonu podaří vyvolat na Ukrajině zázrak
- nebo Rusové rozdrtí Ukrajinu, a pak zlomí záda i alianci NATO

Tímto způsobem Rusko ukončí strategickou pozici USA v Evropě a pravděpodobně vytvoří zcela nový světový řád, kde bude více mocenských center, na rozdíl od americké unipolarity. Tomuto osudu bylo možné se vyhnout, kdyby USA věnovaly více pozornosti spíše strategii než ideologii.

Ukrajina již nebude existovat jako nezávislý stát

Slavný čínský generál, stratég, filozof a spisovatel Sun Tzu, který žil před 2500 lety, řekl: „Taktika bez strategie je hluk před porážkou“. I když je pravda, že válčení se za poslední tisíciletí dramaticky změnilo, základní logika Sun Tzu stále platí.

Po 11 měsících nepřetržitého válčení na Ukrajině se západní koalice podporovaná USA ocitla v horší pozici, než když začala. Kromě toho, že ekonomické sankce vážně zasáhly nejbližší evropské spojence Washingtonu, kontrola Západu nad Ukrajinou uvrhla ekonomiku do dlouhodobého propadu, zničila velkou část kritické infrastruktury země a zničila značnou část ukrajinské armády.

Ještě důležitější je, že ukrajinské síly nyní trpí neudržitelnými ztrátami na bojišti, které pokládá základy pro nevyhnutelné rozštěpení státu. Ať už bude výsledek konfliktu jakýkoli, jedna věc je jistá: Ukrajina již nebude existovat jako životaschopný, nezávislý, souvislý stát.

Jedním z největších překvapení současné války je prostě nedostatečná připravenost ze strany USA a Západu obecně. Zdá se, že západní politici jsou překvapeni skutečností, že ekonomické sankce selhaly a ve skutečnosti posílily ekonomickou situaci Ruska. Také nedokázali předvídat, že naprostá

většina zemí bude nejen ignorovat sankce, ale bude proaktivně zkoumat možnosti, jak „zahodit dolar“ ve svých obchodních transakcích a při prodeji kritických zdrojů.

Úroveň nekompetence při plánování této války přesahuje cokoli, co jsme kdy viděli. Zdá se, že veškerá příprava byla zaměřena na vyprovokování ruské invaze, nikoli na vývoj, který by se měl odehrát brzy poté. Je jasné, že Pentagon vlastně nikdy „nevyhrál“ válku nebo konflikt, jak se v současnosti vyjevuje.

Klíč k řešení leží ve Washingtonu a v Moskvě

Některé úryvky z rozhovoru s bývalým brigádním generálem Erichem Vadem, který v letech 2006 až 2013 působil jako politický poradce Angely Merkelové, jsou velmi objevené:

V létě 2022 brigádní generál Erich Vad a generální inspektor německých ozbrojených sil generál Eberhard Zorn varovali před přeceňováním regionálně omezených ofenzív Ukrajinců v letních měsících. Vojenské operace musí být vždy spojeny s pokusy o politická řešení. Hlavním úkolem zahraniční politiky je a zůstává diplomacie, sladění zájmů, porozumění a zvládání konfliktů.

Pak se opět nabízí otázka, co by se s dodávkami tanků mělo vůbec dosáhnout. K převzetí Krymu nebo Donbasu ty tanky nestačí. Na východní Ukrajině, v oblasti Bachmutu, Rusové jasně postupují a pravděpodobně zanedlouho zcela dobytí Donbas. Stačí vzít v úvahu početní převahu Rusů nad Ukrajinou. Rusko může mobilizovat až dva miliony záložníků. Západ tam může poslat 200 tanků, ale na celkové vojenské situaci to nic nemění.

Můžete pokračovat v odírání Rusů, což znamená statisíce mrtvých na obou stranách. A to znamená i další zničení Ukrajiny. Co zbylo z této země? To už nakonec nepřípadá v úvahu ani pro Ukrajinu samotnou. Klíč k řešení konfliktu neleží v Kyjevě, ani v Berlíně, Bruselu nebo Paříži, leží ve Washingtonu a Moskvě... Ve Washingtonu musí být vybudována širší platforma pro mír... Jinak se jednoho rána probudíme uprostřed třetí světové války.

Šéf diplomacie EU Josep Borrell 20. ledna na setkání euroatlantické aliance v Madridu připomněl vítězství Ruska nad Hitlerem a Napoleonem, z nichž vyvodil absurdní závěr, že je třeba na něj nadále zvyšovat vojenský tlak a pokračovat ve vyzbrojování Ukrajiny. Rusko to bezpochyby pochopilo tak, že vyslovil skutečný cíl západní vojenské kampaně, kterým je zničení Ruska a zabránění jeho území, jak se o to dříve pokoušeli Hitler a Napoleon.

Uprostřed odhalení západních vůdců zněla na fóru v Davosu zvláště zajímavě slova kanadské vicepremiérky a ministryně financí Chrystie Freelandové. Podpořila také Borrellovo stanovisko, který uvedl, že ruská porážka „by byla obrovskou vzpruhou pro globální ekonomiku“.

23. ledna Sergej Naryškin, šéf ruské zahraniční zpravodajské služby (SVR), prohlásil, že ukrajinská armáda rozmisťuje vojenské vybavení na území svých jaderných elektráren (JE). Jaderná zařízení jsou využívána jako skladiště zbraní dodávaných kyjevskými západními partnery, včetně HIMARS atd. Podle Naryškina bylo v posledním prosincovém týdnu dodáno „několik vagonů se smrtícím nákladem“ do JE Rivne, která se nachází v západní Ukrajině. Důvod, proč ukrajinská armáda ukrývá důležité zbraně v JE, je jasný, ruské síly neútočí na jaderná zařízení.

25. ledna německá ministryně zahraničí Annalena Baerbock veřejně potvrdila přímo na Radě Evropy ve Štrasburku skutečnost: „My vedeme válku proti Rusku“. Slovem „my“ měla na mysli, že EU a Německo vedou válku proti Rusku. Možná je to „Čtvrtá říše“.

Jak již bylo řečeno, Rusko vyvíjí větší vojenský tlak na všechny frontové linie a připravuje svou zimní

ofenzívu. Ukrajina a NATO nyní připravují masivní jarní ofenzívu založenou na vynucené mobilizaci na Ukrajině (únos ukrajinských mužů v ulicích s cílem mobilizovat až 200 000 mužů) a na urychlených dodávkách západních tanků a dalších těžkých zbraní během několika příštích měsíců. Po rozhodnutí o stovce hlavních bitevních tanků by novými skupinami zbraní mohly být komunikační zařízení (C4ISR), více střel a raket, více dělostřelectva, skupina vzdušných sil a více pozemních sil NATO.

Přichází extrémně krvavé jaro. Avšak, tento nový vojenský potenciál nakonec nemůže zabránit porážce NATO. Jinými slovy, američtí a západní velitelé budou muset dříve nebo později čelit ještě horší volbě: porážce nebo jaderné válce a Evropa (EU), jako náměsíčná, je tažena USA do stejného Armagedonu.

Nebo je úděl Sodomy a Gomory z knihy Genesis také vizí budoucnosti a Česká republika by mohla být v roli Lotovy ženy ohlížející se tam, kam pod sankcí věčného zničení zapovězeno?

(redakčně kráceno)

AUTOR: Seppo Niemi

[ZDROJ](#)

Překlad: protiproud.info